

Slavnostni zaključek ob 70-letnici šole

Četrta okrogla miza z gospodarstveniki in znanstveniki

Zahvala udeležencem in podelitev grafičnih listov

Konec aprila se je odvila zaključna tematsko obarvana okrogla miza. S tem smo zaključili sklop praznovanj ob 70-letnici delovanja Srednje šole Veno Pilon Ajdovščina. Potem ko smo na predhodnih okroglih mizah že imeli priložnost prisluhniti nekdanjim pilonovcem, ki so se uveljavili na področju športa, medicine, besedne, glasbene in likovne umetnosti, smo na zadnji gostili naše nekdanje dijake, danes uspešne in uveljavljene raziskovalce in podjetnike v lokalnem, nacionalnem in globalnem prostoru.

Gostje okrogle mize z naslovom *Nosilci razvoja in iskalci priložnosti*, ki sta jo moderirali profesorici dr. Melita Lemut Bajec in Sonja Marušič, prof., so bili **Boštjan Jerončič**, direktor podjetja Incom d. o. o., dr. **Aleksander Šinigoj**, ekonomist in ustanovitelj Mastermind Akademije, dr. **Tine Tomažič**, tehnični direktor družbe Pipistrel, dr. **Aleš Štrancar**, direktor Bia Separations, in dr. **Urška Jelerčič**, raziskovalka na področju strojnega učenja in umetne inteligence v podjetju Lightricks v Izraelu. Omenjeni pilonovci so prav na naši šoli delali prve korake v svet matematike, fizike, ekonomije in biokemije. Čeprav ni vedno vse potekalo brez težav in izzivov, so jim dijaška leta, kot smo lahko izvedeli, ostala v lepem spominu. Ne le zaradi novega znanja, temveč zlasti prijateljstev, ki so se stakala med sošolci in obstajajo še danes; pa tudi, kot sta se spomnila nekdanja sošolca dr. Aleksander Šinigoj in Boštjan Jerončič, zaradi številnih zabavnih pripetljajev, s katerimi so poskrbeli za zanimivejše ure pouka, čeprav se

profesorji z njihovimi norčijami niso vedno strinjali in so jih za kemijske poskuse v smeri razvoja ajdovske pirotehnike »nagradili« z neopravičenimi urami in ukori.

Gostje okrogle mize so z obiskovalci delili svoje poglede na uspehe in izzive, s katerimi se srečujejo tudi na svojih poslovnih poteh. Slišali smo, kako deluje gospodarstvo, in začutili uspehe, ki jih to področje dosega. Gostje okrogle mize so izpostavili vztrajnost, radovednost, predanost, sledenje zastavljenim ciljem ali pa le intuiciji, podporo sodelavcev, ekipe in lokalnega okolja, ki je znalo prepoznati in podpreti odličnost danes uspešnih ajdovskih raziskovalcev in podjetnikov.

Dr. Aleksander Šinigoj je spregovoril o razmišljanju in miselnosti naravnosti uspešnih posameznikov. Direktor podjetja Incom Boštjan Jerončič je kot zanimivost povedal, da so decembra 2020 prodrli na težko dostopno kitajsko tržišče in v istem mesecu poslali svoj prvi

zabojnik sladolede naravnost v Wuhan. Dr. Štrancar pa je poudaril, da se nekateri njihovi zaposleni z veseljem vozijo v službo tudi po dve uri v eno smer, kar kaže, da je njihovo podjetje cenjen delodajalec. Mlada raziskovalka dr. Urška Jelerčič nas je nasmejela z besedami, da si je kot študentka prisegla, da bo vse svoje izračune in raziskovanja beležila s svinčnikom na papir. Kodiranje in delo z računalniki ji nista bila blizu, a je, kot je povedala, pojedla zarečni kruh, saj danes za računalnikom preživi večino časa. Tehnični direktor Pipistrela in letalec dr. Tine Tomažič je razmišljal o prihodnosti letalstva in dejal, da pričakuje, da bo razvoj v smeri elektrifikacije letalnih naprav za prevoz potnikov in blaga čez deset let omogočil, da bodo te pristajale tudi v Ajdovščini. Res je neverjetno, kaj vse lahko ljudje dosežemo, če smo predani ciljem. Gostje vseh okroglih miz so najboljši dokaz za to. To nam je lahko v spodbudo, da damo tudi sami na svoji življenjski poti vse od sebe.

Zaključne okrogle mize se je udeležil tudi župan občine Ajdovščina, gospod **Tadej Beočanin**, ki je šoli ob tej priložnosti čestital za prehojeno pot in kot pomembno prednost izpostavil njeno sodelovanje z lokalno skupnostjo in gospodarstvom. Ob tem je poudaril, da je srednja šola za občino Ajdovščina izjemnega pomena, in dodal, da iz nje izhajajo številni posamezniki, ki bogatijo skupnost in v svet odnašajo plemenite vrednote. Ob jubileju je Srednji šoli Veno Pilon Ajdovščina izročil **posebno priznanje župana** in vsem zaposlenim ter dijakom zaželel še nadaljnjih uspehov.

Ravnatelj je ob tem izpostavil, da smo odlična šola, ki sledi potrebam časa in okolja. »Vesel in ponosen sem, da se na široko odpiramo lokalnemu, nacionalnemu in mednarodnemu prostoru. To nam daje širino, ki jo moderna šola potrebuje.« Na zaključni slovesnosti se je ravnatelj zahvalil tudi posameznikom, ki so pomembno prispevali k prepoznavnosti šole v zadnjem šolskem letu. To so dr. **Jasna Fakin Bajec** iz Znanstveno raziskovalnega centra SAZU, Raziskovalne postaje Nova Gorica, profesionalna fotografinja **Tina Velikonja** ter **Društvo gospodinj z dramsko skupino Planina pri Ajdovščini**, ki jo vodi **Vilma Česen**. Slavnostno okroglo mizo smo zaokrožili s fotografsko razstavo **Zadišalo je po kruhu** in z dopolnitvijo zbirke šolskega glasila **Izvir**, ki letos praznuje 55 let svojega izhajanja. Ob tej priložnosti smo izdali 106. številko.

Karin Štor, Matic Kolar Tratnik in Blaž Kolar Tratnik, 1. a

Posebno priznanje župana Občine Ajdovščina ob okrogli obletnici šole

Za uspeh sta pomembni vztrajnost in odkritost. Predvsem pa moraš biti pošten do sebe. Večji kot so izzivi, bolj je pomembno, da imaš res dobro in raznoliko ekipo. Raznolikost idej namreč obrodi uspeh.

Boštjan Jerončič, uni. dipl. pravnik, direktor podjetja Incom d. o. o.

Najprej je pomembno uspeh definirati. Vedeti moraš, kaj želiš doseči. Potem pa se moraš obdati s pravimi ljudi, takimi, ki vedo več, kot veš sam. Za spremembo, rezultat, uresničitev ciljev in uspeh je ključna akcija v dobrem čustvenem stanju. Znanje ima vrednost samo takrat, ko ga implementiramo v praksi.

dr. Aleksander Šinigoj, ustanovitelj Mastermind Akademije

Delitve po spolu osebno na svoji profesionalni poti nisem nikoli občutila, čeprav je v splošnem na žalost še vedno prisotna. Mislim, da je veliko odvisno od lokalne vzgoje. V tem pogledu je Izrael zelo drugačen. Pri vzgoji jih vodi načelo, da naj vsi vse znajo in da vsi lahko vse naredijo, zaradi česar so ženske tudi bolj prodorne.

dr. Urška Jelerčič, raziskovalka na področju strojnega učenja in umetne inteligence v podjetju Lightricks v Izraelu

Ni formalnega šolanja za poklice prihodnosti. Potrebno je nenehno učenje, treba je biti radoveden, poizkusiti, biti samokritičen in odgovoren do skupnosti.

dr. Tine Tomažič, tehnični direktor družbe Pipistrel

Sem človek instinktov. Imam globalni cilj, vse ostalo je stvar trenutnega navdiha.

dr. Aleš Štrancar, direktor podjetja Bia Separations

Valencija – mesto sonca

Skupina deklet, ki je bila jeseni na mobilnosti Erasmus+ v Palermu, je pretežni del izmenjave preživela v karanteni v »covid« hotelu. Dekleta niso izkusila dela v vrtcu in utripa velikega mesta, kar je eden od ciljev mobilnosti. Zato smo jim omogočili, da so bile del pripravljane ekipe, ki je obiskala lokacijo naslednje mobilnosti Erasmus+ v Valenciji. Dekleta so tri dni v dopoldanskem in popoldanskem času preživela v dveh vrtcih, ki jih je za nas izbral lokalni koordinator *Centro de Educacion Infantil Los Duendes* ter *Escuela Infantil San Pascual Baylon*. V vrtcih so se vključile v vrtčevske aktivnosti in jih za otroke pripravile tudi same.

Kot koordinatorica projekta in spremljevalka dijakinj sem poskrbela, da je ekskurzija omogočala uresničitev zastavljenih ciljev, da so bila učna mesta v vrtcih ustrezna, da so dijakinje občutile utrip mesta, njegove znamenitosti, lepote in posebnosti ter pridobile izkušnjo samoorganizacije in timskega dela. Dekleta so se dobro znašla med vandranjem po velikem mestu. Spremljevalki sva jih usmerjali, pomagal je tudi lokalni koordinator, a so kljub temu znale poiskati posebnosti, ki so zadostile njihovim osebnim željam.

Ker so vtisi in doseženi cilji ustrezni, bomo v naslednjih terminih Valencijo izkoristili za novo destinacijo mobilnosti Erasmus+.

Karmen Lemut,
koordinatorica prakse na šoli

In kaj so o Valenciji zapisala dekleta?

Valencija je živahno mesto, v katerem se sodobna arhitektura prepleta z zgodovinskimi zgradbami. Prav zaradi svoje edinstvene podobe sodi med najbolj priljubljena mesta na Iberskem polotoku, s pisanim nočnim življenjem in najokusnejšo paeljo. Aprila je vreme v Valenciji že prijetno sončno in toplo, a nas so pričakale precej nizke temperature in dež, da so se še domačini opravičevali za čudno vreme.

V prvih treh dneh smo dijakinje obiskale dva dvojezična vrtca (zasebnega in javnega), v katerih so nas vzgojiteljice razdelile v skupine. Prvi dan smo dogajanje v vrtcih bolj opazovale, v naslednjih dneh pa smo se vključile v rutino vrtca, ki je precej podobna slovenski. Otroci se ob prihodu v vrtec prosto igrajo, sledijo malica, jutranji krog, vodena dejavnost, kosilo in počitek. Otroci imajo nekakšne uniforme, hrano in pijačo za malico pa nosijo od doma. Vrtca sta na nas naredila pozitiven vtis. Najbolj nam je bil všeč barvit in razgiban izgled igralnice in pa poudarek, ki so ga vzgojiteljice dale na glasbo. Ta je bila namreč vedno prisotna, ob glasbi smo peli, plesali, s preprostimi pesmicami so vzgojiteljice otroke tudi motivirale, npr. za vodeno

Dekleta pred vrtcem v Valenciji

dejavnost, pospravljanje igrač, prehranjevanje. Tudi nas so zelo dobro sprejeli tako otroci kot vzgojiteljice, ki so poskrbele, da smo bile vključene v potek dneva. V vrtcu smo se naučile tudi nekaj španskih besed – prvi med njimi sta bili *muy bien* (zelo dobro). V eni od dejavnosti, ki smo jih za otroke pripravile dijakinje, smo otrokom zapele pesem *Ko si srečen* v slovenščini, angleščini in španščini. Otroci so bili zelo navdušeni nad pesmico, tako smo jo večkrat zapeli. Tudi v prosto igro so nas z veseljem vključili. Skupaj smo se lovili in igrali razne igre. Zadnji dan smo se vzgojiteljicam zahvalile in jim podarile nekaj izvodov dvojezične knjige *Tista o dečku in čebelah* (*A story of a boy and his love for the bees*), ki so jo naši dijaki ustvarili na projektnem dnevu leta 2020.

V naslednjih dneh smo si v spremstvu profesorice in koordinatorja privoščile raziskovanje mesta. Obiskali smo osrednjo tržnico, ki velja za največjo tržnico s svežimi izdelki v Evropi in je postavljena v izjemno zanimivo modernistično stavbo. Nič manj osupljiva ni stolnica, ki je mešanica romanike, baroka in gotike. Če se povzpnete po 207 stopnicah na vrh, se vam odpre čudovit pogled na mesto.

Najbolj znan del Valencije pa je arhitekturni projekt *Ciudad de las Artes y las Ciencias* – mesto

znanosti in umetnosti, ki ga je zasnoval arhitekt Santiago Calatrava in je prava paša za oči ter nudi vrsto aktivnosti. Tu se nahajajo opera, interaktivni muzej znanosti, največji akvarij v Evropi – *Oceanografic* in kinematograf *Hemisferic*. Celotno področje je postavljeno ob reko Turijo, ki so jo v zgodovini zaradi poplav preusmerili iz mesta, v njeni suhi strugi pa zasadili parke in uredili površine za rekreacijo. *Oceanografic* nudi dom več kot 45.000 živalim, od tega 500 različnim vrstam. V akvariju se zavedajo pomena ekologije in opozarjajo

Akvarij v Valenciji

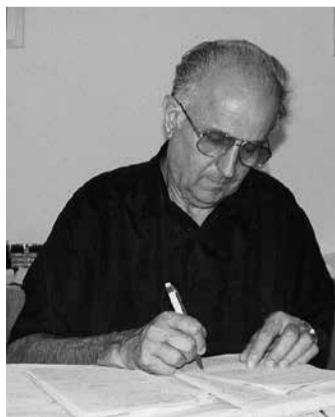
na okoljske spremembe – napisli osveščajo obiskovalce o odgovornem ravnanju in opozarjajo na ogroženost živali. Tu smo si ogledale tudi predstavo z delfini, ki se je začela s poučnim kvizom Kahoot. Med predstavo so nas delfini osupnili s svojo eleganco ter lepoto. Prav tako pa smo bile v nadaljevanju navdušene nad obiskom muzeja znanosti, v katerem smo stvari predvsem raziskovale in se jih dotikale – gre namreč za interaktivni muzej, ki bi ga lahko primerjali s Hišo eksperimentov. Najbolj sta nam bila všeč poskusa z optičnimi iluzijami in premikanjem predmeta z mislimi (pravzaprav možganskim valovanjem).

Posebno doživetje je bil obisk plaže, ki se v Valenciji razprostira kilometre ob obali. V pesku smo našle množico školjk, voda pa je bila na žalost premrzla in smo tako raje ostale na toplem soncu in se pridružile skupini fantov, ki so igrali odbojko. Tako smo popoldan na plaži preživeli ob igranju odbojke v dobri družbi, dan pa zaključile s sprehodom po mestnem centru in dobro špansko večerjo. Mesto je tudi v poznejših urah zelo živahno, saj se ljudje zbirajo v barih in restavracijah.

Valencija je zelo lepo mesto in bi se z veseljem tja še kdaj vrnile, ne predstavljamo pa si, da bi tam živele, težko se je namreč navaditi na tako število ljudi in gost promet. Najbrž bi prav kmalu pogrešale tišino in mir.

Patricija Bevk, Zala Čuk, Zoja Dolenc, Rebeka Furlan, Brina Orlič, Nika Pišlar, Mojca Pregelj, Maja Ribič, Lucija Vodopivec in Petra Žgavec

V spomin Dragu Bratini (1932–2022)

Tik pred letošnjimi prvomajskimi prazniki smo se poslovili od Draga Bratine, dolgoletnega ravnatelja ter učitelja zgodovine in geografije na Srednji šoli Veno Pilon Ajdovščina.

Profesionalna pot Draga Bratine je bila zapisana ravnateljevanju, saj je kar 40 let svoje profesionalne kariere posvetil vodenju šol. Najprej je bil ravnatelj Osnovne šole Dobravlje, nato pa Srednje šole Veno Pilon Ajdovščina, ki jo je neprekinjeno vodil od leta 1976 do leta 2000. Močno je zaznamoval izobraževanje v naši dolini, saj je vplival na obstoj šole in različnih programov, vseskozi pa namenil velik poudarek povezovanju z lokalno skupnostjo. Tik pred upokojitvijo je naredil odločilne in daljnose-

žne poteze, ki so pripomogle k postavitvi programa Predšolska vzgoja, na katerem se danes izobražuje večina dijakov naše šole.

Drago Bratina je s svojim delom zarisal pomembne smeri in pustil viden pečat v zgodovini naše šole. Zaposlenim, ki smo z njim delali, bo ostal v spominu kot odločen in pokončen človek.

Naj počiva v miru.

Ravnatelj in zaposleni na Srednji šoli Veno Pilon Ajdovščina